

ROZHOVORY

3 ROZHOVORY

JSEM OCHOTEN VSTOUPIT DO SVĚTA SVÝCH SPOLUHRÁČŮ?

PŘEKÁŽKA

Rád bych byl součástí života svých spoluhráčů, ale připadá mi, že od té doby, co jsem odevzdal svůj život Ježíši, jsou světy, ve kterých žijeme, úplně jiné... Uvažuji, jak s nimi zůstat v kontaktu a nemuset dělat kompromisy se svou vírou. Až budeme spolu a přijdou na přetřes určitá témata, nerad bych působil příliš kriticky nebo jako moralista a zároveň se bojím, že mě nenapadne nic, co bych mohl říct. Jak se můžu hlásit k Ježíši a nevypadat jako cvok? Jak můžu začít mluvit se svými spoluhráči nebo s někým jiným o duchovních věcech, aby si nemysleli, že jsem „na hlavu“? A když neřeknu, co si doopravdy myslím, nezbudím dojem, že jejich chování schvaluji? A co když se nechám stáhnout ke starému životnímu stylu? Teď jsem v Božím týmu, ale není mi vždycky jasné, jak se chovat k tomu „starému“.

Připadá ti, že máš sklon své názory na Ježíše Krista a křesťanské hodnoty lidem spíše vnucovat (hovořit agresivně, hádat se, odsuzovat), nebo o tom, čemu věříš, raději vůbec nemluvit (chovat se uhýbavě, ochromeně, zaskočeně)? Proč asi tě to táhne právě tímhle směrem? Dali by ti kamarádi a členové rodiny zapravdu, kdyby si přečetli tvou odpověď?

Na jaké problémy narážíš, když se z pozice křesťana pokoušíš komunikovat:

- s někým, kdo flámuje
- s někým, kdo vede nemorální život v sexuální oblasti
- s někým, kdo má nevyléčitelnou nemoc
- s někým, kdo je hinduista nebo muslim
- s členem rodiny
- se spoluhráčem, který kvůli zranění tuto sezónu nehraje?

Jak se ti navazuje rozhovor v takovýchhle situacích?

Cítíš se uvolněně, nebo jsi nervózní? Proč?

TO CHÁPU...

Bible nám ukazuje lidi, pro které nebylo jednoduché navázat dialog s někým, kdo nesdílí jejich názory a hodnoty...

Jakubovo a Janovo odsuzování: „Když to viděli učedníci Jakub a Jan, navrhli: ‚Pane, máme přivolat oheň z nebe, aby je pohltil?‘ Ježíš se však obrátil a okřikl je.“ (Lukáš 9,54-55)

Petrova pasivita: „Šimon Petr zatím stál u ohně a ohříval se. Zeptali se ho: ‚Nepatříš snad k jeho učedníkům?‘ ‚Nepatřím,‘ zapřel Petr. Jeden z veleknězových sluhů, příbuzný toho, jemuž Petr usekl ucho, na to řekl: ‚Copak jsem tě s ním neviděl tam v zahradě?‘ Petr ho však znovu zapřel. Vtom zakokrhal kohout.“ (Jan 18,25-27)

Pavlovo povzbuzení: „Služebník Kristův se nemá hádat, nýbrž má být laskavý ke všem, schopný učit a být trpělivý. Má vlídně poučovat odpůrce.“ (2. Timoteovi 2,24-25 ČEP)

Petrův růst: „Zasvěťte svá srdce Pánu Kristu a buďte připraveni podat odpověď každému, kdo se vás zeptá na důvod vaší naděje. Vždy ovšem s vlídností a úctou...“ (1. list Petrův 3,15-16)

**„Lidem nezáleží na tom,
jak moc toho víte,
dokud nezjistí, jak moc
vám záleží na nich.“**

Howard Hendricks
Profesor a spisovatel

ROZHOVORY

DO ZÁPISU

Bůh nám každodenně dává příležitosti, abychom byli ve světě jeho rukama a nohama. Než v nás ostatní uvidí Ježíše Krista, musíme jim projevovat lásku, a jeden z nejlepších způsobů, jak ji dávat najevo, spočívá v projevení upřímného zájmu. Bůh do nás prostřednictvím svého Ducha vkládá nadpřirozenou lásku k lidem, která se projevuje tím, že se o nich budeme chtít co nejvíc dozvědět a že budeme ochotni nejprve naslouchat, a teprve pak mluvit, i tím, že se budeme snažit porozumět, jak se Boží pravda promítá do každodenního dění, a budeme o tom hovořit. Naším úkolem není odsuzovat, ale ani být pouhým pasivním posluchačem. Když ale porostou naše komunikační dovednosti a dáme se Duchu svatému k dispozici, aby našim prostřednictvím oslovil druhé, bude nám Bůh dávat příležitosti k tomu, abychom se smysluplně zapojili do rozhovoru i v situacích, které nám nejsou příjemné, a dá nám moudrost, abychom věděli, kdy máme projevovat zájem, kdy vysvětlit Boží stanovisko, a kdy mlčet.

POSLYŠ!

To, že budeme jiným projevovat lásku a úctu, aniž bychom sáhli ke kompromisu, je výsledkem působení Ducha svatého v našem nitru. Když začneme druhé vidět tak, jak je vidí Bůh, poroste i naše schopnost smysluplně je oslovit. Pavel popisuje ve svém listu koloským křesťanům stavební kameny, které při tom Duch svatý používá.

Přečtěte Koloským 4,2-6.

1. Apoštol Pavel věří povzbuzuje, aby se ve vztahu k lidem s jiným světonázorem řídili třemi základními zásadami, které je však třeba uplatňovat neustále: 1) vytrvalá modlitba (2. verš); 2) moudré chování (5. verš) a 3) vlídná řeč (6. verš). Jak bys každou z těchto činností definoval?
2. K zamyšlení: „Vždycky bychom měli napřed mluvit s Bohem o člověku, a teprve pak s člověkem o Bohu.“ Proč asi je tak důležité modlit se, než si někam vyrazíme s přáteli? Za co bychom se měli modlit? Jaké konkrétní modlitební prosby uvádí Pavel ve 3. a 4. verši?
3. Jak chápe Pavel podle 5. verše moudrost a jakou roli hraje moudrost v tom, jak se chováme před druhými? Vysvětlete následující citát: „Dokázat, že mám pravdu, není totéž, co jednat a žít správně.“ Jak by se tato myšlenka mohla promítnout do našich bezprostředních reakcí, ale i do našeho chování jako takového?
4. Pavel nás nabádá, abychom svou řeč „ochutili solí“. Sůl dokáže vyvolat žízeň, dodává chuť a zpomaluje rozklad. Uveď příklad, jak se každý z těchto účinků projevuje v situacích skutečného života.
5. Jak tyto tři zásady, nad kterými jsme se zamýšleli, totiž vytrvalá modlitba, moudré chování a vlídná řeč, navzájem souvisejí?

TVOJE AKCE

Je třeba, abychom jako křesťané milovali lidi natolik, že dokážeme respektovat jejich současný duchovní stav, a přitom budeme připraveni ukázat jim, co by pro ně Bůh mohl mít připraveno. Pojítka mezi těmito odlišnými hledisky představuje dobrá komunikace, která se skládá jak z vhodně načasovaných slov, tak z mlčení. Nezapomeň, že lidé nejsou projekty. Jsou to spolupoutníci na cestě, která je společná pro nás všechny! Člověk, který se stal křesťanem, by měl mít pro ostatní více pochopení, nikoli méně!

1. Míra našeho zájmu se často projevuje v tom, nakolik jsme ochotní pracovat na naší komunikaci s jinými. Ohodnoť, jak si ty sám vedeš v těchto nezbytných dovednostech, a to na stupnici od 1 do 5, kde 1 znamená „slabý“ a 5 „dobrý“:

- a) Projevuji o druhé upřímný zájem tím, že jim kladu dobré otázky. _____
- b) Snažím se napřed pochopit toho druhého, a teprve pak se pokouším dosáhnout toho, aby on pochopil mě. _____
- c) Reaguji jasně a s jistotou, ale bez odsuzování. _____
- d) Dokážu s láskou a pokorou upozornit, že určitý návyk je destruktivní. _____
- e) Snažím se pochopit odlišné stanovisko. _____
- f) Spíše naslouchám, než mluvím. _____
- g) Projevuji druhým úctu a uznávám je takové, jací jsou. _____

Jaké praktické kroky můžeš podniknout, abys dosáhl zlepšení v oblasti, kde jsi nejslabší?

2. Odborník v oblasti komunikace Tim Muehlhoff doporučuje používat při rozhovoru následující čtyři otázky jako jakousi osnovu, která nám pomůže tomu druhému porozumět:

- Čemu věří?
- Proč mu tyto názory připadají správné?
- Na čem se shodneme?
- Jak bych měl na základě těchto poznatků pokračovat?

3. Máš při komunikaci s lidmi, kteří nejsou Ježíšovými následovníky, obavy spíše z toho, jak zareagují, když zaujmeš křesťanské stanovisko, nebo z toho, že pod jejich vlivem sklouzneš zpět ke starému životnímu stylu? V obou případech se modli za odvahu.

Umět klást dobré otázky je dovednost, kterou se může naučit každý. To, že pak s upřímným zájmem nasloucháme odpovědím a projevujeme zvědavost doplňujícími otázkami, skoro přirozeně otevírá dveře k tomu, abychom mohli mluvit o „Kristově tajemství“ dokonce i tehdy, když to není naším hlavním cílem.

Tim Muehlhoff
Odborník v oblasti komunikace
a spisovatel

V sekci „**Trénink**“ na následující stránce najdeš návrhy, jak se samostatně cvičit ve zbožné komunikaci.

TRÉNINK
10 TOČÍ

TŘÉNINK

PŘI VSTUPU

„Víte, milovaní bratři, že každý člověk má být pohotový k slyšení, ale pomalý k mluvení, pomalý k hněvu.“ (List Jakubův 1,19)

Tipy ohledně jazyka

Zamysli se nad uvedenými verši z Přísloví a poznamenej si, co ti skrze ně říká Bůh.

10,17
10,19
11,13
12,15
12,18
13,18
15,1
16,24
17,27
27,2
27,6

Moudrost pro moudré

Přečti si List Jakubův 3,1-18 a srovnej uvedené druhy lidí.

Přirozený sklon

Moudrost shůry

Modlitba za ochranu

„... uchovávejte se v Boží lásce a očekávejte, že vás milosrdenství našeho Pána Ježíše Krista dovede k věčnému životu. S těmi, kdo pochybují, mějte soucit. Jiné zachraňte jako z ohnivých plamenů. I s nimi jednejte soucitně, ale zároveň obezřetně – ať se vám oškliví i šaty poskvrněné tělem! Tomu, který má moc uchránit vás před pádem a dovést vás do své slávy neposkvrněné a šťastné...“
(List Judův 21-24)

PŘI ODCHODU

- POMODLI SE S DŮVĚROU, ŽE BŮH TI DÁ V DANÉ CHVÍLI POTŘEBNOU MOUDROST.
- SNAŽ SE VIDĚT DRUHÉ TAK, JAK JE VIDÍ BŮH – JAKO TY, KTERÉ MILUJE A KTEŘÍ POTŘEBUJÍ JEHO MILOST A MILOSRDENSTVÍ.
- POUŽÍVEJ JAZYK JAKO NÁSTROJ K ŽEHNÁNÍ DRUHÝM.